

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120204607
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120204607.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: H. M., D.. XX.XX.XXXX, N. M. XXX, XXX XX M., právne zastúpený: JUDr. Ladislav Riedl, advokát, IČO: 50490044, so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47967692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava-Nové Mesto o priznanie PFZ takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa na žalovanom domáhal zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 3000 €. V žalobe uviedol:

1. Táto žaloba nadväzuje na právoplatne skončené konanie vedené na Okresnom súde Prešov ,sp. zn. 20Csp/43/2016, v ktorom súd rozhodol o zamietnutí žaloby vo výške 6 619,29 €. Spolu s tým, súd rozhodol o určení neprijateľnosti inkorporačnej doložky VOP ako zmluvnej podmienky.

2. Podľa § 3 ods. 5 veta tretia zák. č. 250/2007 Z.z.:

Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákonným predpokladom pre vyhovenie žaloby je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti stanovenej Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi.

3. Vzhľadom na vedomosť o argumentačnej línii žalovaných veriteľov v tomto type žaloby uvádzam, že skutočnosť, či mi ako žalobcovi v dôsledku konania žalovaného reálne vznikla určitá ujma, je bez právneho významu, nakoľko táto nie je zákonným predpokladom vzniku právam na primerané finančné zadosťučinenie. Účelom a zmyslom ustanovenia § 3 ods. 5 ZoS je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal samotným uplatnením ochrany proti porušeniu práva a povinnosti zo strany žalovaného. Ide teda o istú satisfakciu spotrebiteľa, ktorá má ale zároveň na žalovaného pôsobiť odradzujúco vo vzťahu k opätovnému porušovaniu práv spotrebiteľov.

4. Z okolností prípadu pôvodného súdneho konania, som ako spravodlivú výšku primeraného finančného zadosťučinenia vyhodnotil sumu 3 000 ,- €.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril nasledujúco: Žiadame aby súd zamietol ako nedôvodnú, nakoľko žalovaný nemá pasívnu vecnú legitímáciu. V zmysle Rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 13.4.2018 vedeného pod č.k. 20Csp/43/2016-128 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo

dňa 18.10.2018 vedeného pod č.k. 25Co/66/2018-155 bola žaloba žalovaného o zaplatenie 6619,29 € s príslušenstvom zamietnutá a to z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, z odôvodnenia Rozsudku Okresného súdu Prešov citujeme nasledovné: „26. Podľa zmluvy bola konečná splatnosť úveru dňa 9.10.2018. Ako už je vyššie uvedené k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nedošlo a teda Poštová banka, a.s. nemohla postúpiť žalobcovi tzv. „živý úver“. Pokiaľ teda Poštová banka, a.s. postúpila svoju pohľadávku na žalobcu konala v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 ZoSÚ, a preto je zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom). Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd žalobu zamietol.“ Podľa § 3 ods. 5 veta tretia zák. č. 250/2007 Z.z.: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá“ Predmetná Zmluva o postúpení pohľadávok medzi Poštovou bankou, a.s. a žalovaným je absolútne neplatným právnym úkonom, žalovaný nemôže zodpovedať za porušenie práva alebo povinnosti vyžadovanej zákonom pre priznanie finančného zadosťučinenia, nakoľko na žalovaného tieto práva a povinnosti nikdy neprešli.

3. Súd vykonal dokazovanie vo veci vedeným spisom ako aj spisom pripojeným a zistil nasledujúce:

3.1. Okresný súd Prešov vo veci sp. zn. 20Csp/43/2016 povolil zmenu žalobcu z Poštovej banky, a.s. na Bencont Collection, a.s. a následne žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že pohľadávka bola neplatne postúpená a teda postupník Bencont Collection, a.s. sa veriteľom uplatnenej pohľadávky nestal. Zmena žalobcu bola pripustená právoplatne.

Vo veci konajúci súd len uvádza, že zmena žalobcu sa podľa C.s.p. na rozdiel od O.s.p. zakladá na čiastočne odlišnom zákonom ustanovení, čo rozobral NS SR vo veci sp. zn. 7Cdo/207/2017 - Podmienkou vyhovie návrhu na zmenu strany sporu podľa § 80 ods. 1 a 2 C. s. p. je preukázanie prevodu alebo prechodu práva (nielen, že k nemu malo dôjsť, ale že k nemu skutočne došlo).

14. Podľa § 92 ods. 2 O. s. p. ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli a podľa odseku 3 vety prvej rovnakého ustanovenia súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa; súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto, sa nevyžaduje.

15. Podľa § 80 ods. 1 C. s. p. ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli a podľa odseku 2 vety prvej tohto ustanovenia súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu.

16. Z porovnania oboch práve odcitovaných úprav, dopadajúcich na zmeny v okruhu strán sporu motivované tými zmenami v sfére hmotného práva, ku ktorým dôjde až v priebehu konania, vyplýva nielen obmedzenie návrhovej iniciatívy pri zmene na žalobcu (na rozdiel od skoršej úpravy priznávajúcej identické právo tiež subjektu majúcemu záujem v konaní žalobcu nahradiť a až do pozitívneho rozhodnutia o zmene stojacemu mimo okruh účastníkov konania, v tomto prípade inak s prezumovaným súhlasom žalobcu so zmenou, pokiaľ návrh podá subjekt majúci nadobudnúť právo, o ktoré v konaní ide) a opustenie skoršej nadbytočnej úpravy o nepotrebnosti súhlasu žalovaného aj subjektu majúceho zaujať jeho miesto s navrhovanou zmenou (tu rozumej bez ohľadu na to, či sa táto týka žalobcu alebo žalovaného, keďže je to žalobca, ktorý ako „dominus litis“ /pán sporu/ určuje, koho do sporu zapoji); ale predovšetkým to, že kým podmienkou pozitívneho rozhodnutia o zmene podľa § 92 ods. 2 a 3 O. s. p. bolo (odhliadajúc od súhlasu nového žalobcu) preukázanie nástupu právnej skutočnosti spôsobilaj privodiť prevod alebo prechod práva či povinnosti (predstavujúcich predmet sporu) z pôvodného účastníka konania na inú osobu, podmienkou vyhovie návrhu na zmenu strany sporu podľa § 80 ods. 1 a 2 C. s. p. je preukázanie prevodu alebo prechodu práva (nielen, že k nemu malo dôjsť, ale že k nemu skutočne došlo).

17. Práve takáto zmena právnej úpravy spôsobuje, že súd sa má k otázke nadobudnutia práva alebo povinnosti, o ktoré v konaní ide, subjektom ešte len majúcim do konania vstúpiť, vyjadriť už v rozhodnutí o zmene a konečnému rozhodnutiu tak nový civilný sporový kódex zveruje prakticky len posúdenie otázky existencie žalovaného práva, resp. povinnosti u pôvodného žalobcu, resp. žalovaného (pokiaľ sa návrhu na zmenu nevyhovie), resp. podržania si žalobcom či žalovaným práva, resp. povinnosti aj

k času rozhodovania vo veci samej (pokial' sa naopak návrhu na zmenu vyhovie). Takto modifikovaná úprava de facto sleduje predchádzanie zamietaniu žalôb pre nedostatočne premyslené úkony vo sfére procesného práva (tým, že oproti skoršiemu stavu prakticky nedovoľuje opustiť miesto strany sporu tomu, kto sa len domnieva, že právo či povinnosť tvoriace predmet sporu platne previedol alebo toto platne prešlo na inú osobu).

4. Ak teda bola žaloba o zaplatenie zamietnutá pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že Bencont Collection, a.s. sa nestal postupníkom (tento záver bol одобrený aj rozsudkom odvolacieho súdu), uvedené znamená, že terajší žalovaný de iure s pohľadávkou a teda ani zmluvou o úvere uzatvorenej ako veriteľom Poštovou bankou, a.s. nemá nič spoločné. S týmto záverom je spojený aj ďalší záver, že žalovaný žiadne povinnosti dodávateľa alebo práva spotrebiteľa porušiť nemohol.

4.1. Na uvedenom závere nič nemení ani to, že v konaní 20Csp/43/2016 došlo v rozpore s vysloveným nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie terajšieho žalovaného k vysloveniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky (k tejto časti rozsudku sa odvolací súd vôbec nevyjadril). Toto vyhlásenie v zmysle uvedeného tak nemožno chápať inak, ako tak, že zmluva o úvere medzi Poštovou bankou, a.s. a žalovaným (terajším žalobcom) obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je však nesporné, že túto zmluvnú podmienku do zmluvy neinštaloval terajší žalovaný a tento z tejto zmluvy nemá ani žiadne práva, preto nemôže niesť ani žiadnu zodpovednosť.

5. Žalobca má za to, že predpoklady naplnenia § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. boli naplnené zamietnutím žaloby a porušenie práv spotrebiteľa spočíva v podaní žaloby voči nemu.

5.1. Podľa Čl. 46 ods.1 C.s.p. - Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa Čl. 1 C.s.p. - Spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv prejednáva a rozhoduje nezávislý a nestranný súd, ak taká právomoc nie je zákonom zverená inému orgánu.

5.2. Žalobca chce trestať žalovaného za to, že tento podal žalobu a neuspel. S týmto sa však okresný súd absolútne nestotožňuje. Žalovaný len využil svoje ústavné právo a za to „trestaný“ zaplatením primeraného finančného zadosťučinenia byť nemôže. Žalovaný bol v pôvodnom konaní za neúspešnú žalobu už zaťažený platením trov konania. Podaním hoci neúspešnej žaloby žiadne práva spotrebiteľa porušené neboli. Žalovaný (terajší žalobca) žiadne svoje právo alebo porušenie povinnosti protinávrhom, s ktorým by uspel neuplatnil. Podľa súdu tak dôvody pre aplikáciu § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľ nenastali a preto žaloba bola zamietnutá.

6. Na záver súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. Ú US 44/2020 - Aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné inštitúty s tým, že táto ochrana je už súčasťou zákonnej normy ako účel právnej normy a už nepotrebuje osobitnú expanzívnu interpretáciu nad rámec interpretačných štandardov vrátane teleologického výkladu. a dodáva, že zastrešovanie sa pojmom spotrebiteľ nemôže viesť k bezdôvodnému zisku takejto osoby.

7. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

7.1. Žalovaný v konaní úspešný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.